
Dětské filmy jsou plné násilí. Stát je označí

Dětské filmy jsou plné násilí. Stát je označí

Mladá fronta DNES, 14.12.2010, rubrika: Titulní strana, strana: 1, autor: Radka Wallerová

Chystá se změna značení dětských filmů, aby rodiče poznali ty nevhodné.

Reportérka MF DNES prozkoumala 30 novinek posledního roku, které se objevily v kinech a na DVD. Násilí obsahují téměř všechny, některé jsou ho plné.

PRAHA Rodič, který by chtěl vzít dítě do kina na film, v němž se alespoň z legrace nebojuje, to bude mít hodně těžké. Takové snímky skoro nejsou. A je jedno, zda zvolíte kreslený snímek pro nejmenší nebo film pro teenagery.

Posudte sami: vojáci paralyzovaní elektřinou padají k zemi už v dětském animovaném filmu Planeta 51, byť jde v zásadě o legraci. Jak děti rostou, přitahuje. V novém Souboji titánů tak Perseus bojuje na život a na smrt se svým nevlastním otcem, stvůrou s ohavně rozeklanou lebkou. Mimořádně děsivé a ohybné jsou také jednooké čarodějnice s okem na provaze, kterých se Perseus ptá na cestu.

MF DNES zhlédla třicet nových filmů určených buď přímo dětem, nebo takových, na něž děti chodí, a posoudila míru obsaženého násilí.

Doporučená přístupnost, podle níž se rodiče v kinech řídí, je přitom jen velmi pomocným vodítkem. Jednak proto, že násilí prostupuje filmy skoro pro všechny věkové kategorie a pak protože nikde není přesně řečeno, co musí film splňovat, aby byl vhodný například pro děti od dvanácti let.

„Přístupnost u českých filmů stanovuje producent, u zahraničních filmů distributoři většinou vycházejí z doporučené přístupnosti v zemi vzniku,“ doplňuje Jaroslav Pecka, tajemník Unie filmových distributorů. A není nikdo, kdo by stanovenou přístupnost nějak korigoval. Přitom například v Německu existuje skupina nazvaná Dobrovolná samostatná kontrola (FSK), jejíž kontroloři hodnotí veškerou filmovou produkci mířící na trh. V Česku již před dvěma lety vznikl návrh, který by měl do určování přístupnosti filmů vnést větší přísnost. Vzorem mu byl nizozemský systém Nicam, který kromě určení věkové hranice zahrnuje rovněž jednoduché a rodičům srozumitelné grafické symboly, z nichž by bylo jasnější, co mohou od filmu čekat. „Děti tím pochopitelně od takových produktů neoddělíme, to dnes prostě nejde,“ říká spoluautor návrhu Jan Jiráček z Fakulty sociálních věd UK. Přesto podle něj je důležité takový systém mít, protože jasně řekne, co už pro nějakou věkovou skupinu není vhodné.

Značením filmů se nyní úřady musejí začít znovu zabývat – vláda před dvěma týdny schválila koncepci podpory filmového průmyslu, jejíž součástí je i označování přístupnosti filmů.